

statistična centralna komisija na Dunaju izdaja sicer krajevne imenike (Orts-repertorien), v katerih so pa slovenska imena večkrat izpuščena, dostikrat pa popolnoma napačno pisana. Prav potrebno bi bilo, kar je poudarjal neki pisatelj v letošnjem »Dom in Svetu« na str. 92 pod sestavkom »Misli o slovenskem krajevnem slovníku«, da bi se prej ko mogoče izdal tak slovar. Priznati treba, da so v zgoraj omenjeni Rutarjevi knjigi krajevna imena skoraj povsod pravilno pisana.

V začetku svoje knjige ima Rutar kratek »Zagovor«, kjer priznava, da so Slovenci v zgodovinski dobi in sicer v šestem stoletju po Kr. privreli ob Dunavu navzgor v sedanja selišča. Razume se, da sem glede tega vprašanja istih misli.¹⁾ — V imenovanemu »Zagovoru« (str. III) piše Rutar, da je že cesar Avgust pridružil Kranjsko do Trojan Veneciji in Istri. Kolikor je meni znano, je izrekel to trditev učenjak Mommsen (Corp. inscr. lat. III., na str. 489.). Po mojih mislih je šel predaleč. Rimski pisatelji prvega in drugega stoletja, kakor Plinius [Nat. hist., III., 25, 147: In ea (Pannonia) coloniae Aemona, Siscia . . .] in Ptolemaeus [Geogr. II., c. 14 (15), § 7] prištevajo Emono še k Panoniji. Najbrže v začetku tretjega stoletja so Emono in njeno okolico tja do sedanje kranjskoštajerske meje priklopili Italiji. Prvi je prišteval Emono Italiji Herodian (VIII., c. 1, § 4), ki je živel v prvi polovici tretjega stoletja.)

V vvodu opisuje Rutar lego, meje, velikost, slikovitost in značilnost Tržaškega in Istre. V prirodoznanskem opisu nas najprej vodi po tržaškem in istrskem gorovju in vodovju, potem pa nas seznanja z ondotnim podnebjem, živalstvom in rastlinstvom. V političnem delu nam kaže, kako sta deželi razdeljeni, kakšna je njiju ustava in uprava, ter kako se prebivalstvo loči po spolu, po poklicu, po veri, narodnosti itd. V zadnjem odstavku nam opisuje gmotni napredek, ozirajoč se na poljedelstvo, vinarstvo in sadjarstvo, rudinstvo, živinorejo, obrtnost in trgovino. Knjigo krasi tudi 17 podob.

Brez dvoma se nudi čitatelju v tej knjigi marsikaj zanimivega in poučnega. Morebiti, da tu in tam kaka stvar ni tako opisana, kakor bi si želel kak nezadovoljnež. Na str. 54, v. 21. naj se za besedo »Koper« dostavi še »(za se)«. Na str. 112, v. 19. bi moralo namesto »1819« stati »1719«, kar je razvidno iz letnice v vrsti 17. Dostavim naj tudi k str. 81, v. 24.—26., da so freisinški škofje pogostoma dobivali vino iz Istre in tržaške okolice in sicer črnikalca, prosekovca, refoško in pinjolo. (Doneski k zgodovini Škofje Loke, str. 89, 147, 154, 185 in 186) *Dr. Fr. Kos.*

Deutsche Einflüsse auf die Anfänge der böhmischen Romantik.
Mit einem Anhang: Kollár in Jena und beim Wartburgfest.
Pod tem zaglavjem je izšla krasna knjiga, ki jo je spisal naš rojak dr. M. Murko kot prvi zvezek večjega dela o nemškem vplivu na slovansko romantiko sploh. O tej imenitni razpravi priobčimo obširnejšo oceno.

¹⁾ V letošnjem Letopisu Mat. slov. (str. 57) piše Janez Majciger, da so bili Slovenci prvotni prebivalci po planinskih deželah. — Reči moram, da je ta trditev popolnoma neosnovana. Je-li pisatelj v svojem sestavku dokazal, da je vas Kamica (nem. Gams) stala že za časa rimskih cesarjev ter se tudi tako zvala? Vzemimo, da izvirata besedi »gamiza« in »camozza« res iz slovenščine; je-li pisatelj dognal, da so Nemci rabili izraz »gamiza«, Italijani (!) pa »camozza« že pred šestim stoletjem po Kr.?